

GRUPS D'ESTUDI

sobre qüestions rellevants de l'*Informe de síntesi* de la primera sessió
de la XVI Assemblea general ordinària del Sínode dels Bisbes

**PER UNA ESGLÉSIA SINODAL:
COMUNIÓ, PARTICIPACIÓ, MISSIÓ**

GRUP D'ESTUDI N. 6

LA REVISIÓ, EN PERSPECTIVA SINODAL I MISSIONERA, DELS DOCUMENTS SOBRE LES RELACIONS ENTRE BISBES, VIDA CONSAGRADA, AGREGACIONS ECLESIALS

SÍNTESI

[Text original: italià]

1. Context i finalitat

El Grup d'estudi 6 (GE6) tenia la tasca d'elaborar reflexions i propostes sobre la revisió, des d'una clau sinodal i missionera, dels documents que regulen les relacions entre bisbes, vida consagrada i agregacions eclesials (associacions de fidels, moviments eclesials, noves comunitats: AFMENC). El text de síntesi està pensat com a contribució pràctica a oferir al Sant Pare, destinat a promoure una «conversió relacional» capaç de renovar les modalitats de caminar junts en l'Església universal.

2. Urgència de la conversió relacional

El GE6 ha posat en relleu la necessitat de superar enfocaments funcionals o merament jeràrquics per aconseguir relacions basades en la confiança, l'escolta mútua i un intercanvi generós de dons. La conversió relacional no és un simple eslògan, sinó un compromís concret de transformació interna (cors i actituds) i estructural (llenguatge, mètodes, espais de trobada), perquè el Poble de Déu visqui realment com un subjecte comunitari i històric únic de la sinodalitat i de la missió.

3. Principis inspiradors

- *Eclesiologia conciliar*: l'Església és Poble de Déu, sacrament d'unitat i comunió.
- *Sinodalitat i missió*: caminar junts amb corresponsabilitat, orientats a l'anunci de l'Evangeli.
- *Reciprocitat i co-essencialitat*: dons jeràrquics i carismàtics cooperen harmònicament en l'Església.
- *Transparència, inclusió i participació activa* de tots els protagonistes (bisbes, consagrats, agregacions, laics).

4. Metodologia i composició

- Durada del treball: abril de 2024–febrer de 2026.
- Configuració: comitè central + tres subgrups temàtics (6.1: relacions bisbes–vida consagrada; 6.2: conferències episcopals–superiors majors; 6.3: AFMENC–Esglésies locals).
- Fases: formació sobre els principis sinodals; trobades presencials (amb la pregària de l'«*Adsumus*») i en línia; escolta de bisbes, persones consagrades i moderadors d'agregacions (qüestionaris i entrevistes); intercanvi i revisió compartida de textos; síntesi final orientada a la pràctica.

5. Propostes principals

I. Relacions entre bisbes i vida consagrada

- a. Criteris de discerniment: elaborar els criteris teològico-jurídics per a l'aprovació de nous instituts, societats de vida apostòlica i formes emergents.
- b. Participació i diàleg: nomenament, a cada diòcesi, d'un delegat o vicari per a la vida consagrada; trobades anuals entre bisbes, persones consagrades i conferències de superiors majors, utilitzant el mètode de la «conversa en l'Esperit».
- c. Acompanyament sinodal: visites personalitzades, suport en els processos de transició històrica (declivi vocacional, supressió, administració dels béns), creació d'espais de diàleg i suport espiritual.
- d. Protocols i seguiment: acords d'entesa obligatoris per a la missió, la formació, la igualtat de gènere, la remuneració i la gestió de béns; comitès de conciliació; terminis i indicadors de rendició de comptes.

II. Col·laboració entre Conferències episcopals i Conferències de superiors majors

- a. Coneixement mutu i fraternitat: visites *ad limina* preparades conjuntament; espais de fraternitat (recessos, jubileus); trobades anuals de secretariats generals.
- b. Formació conjunta: mòduls sobre la sinodalitat, l'ecclesiologia i el lideratge en els seminaris, noviciats i centres de formació.
- c. Projectes sinodals: iniciatives multidisciplinàries anuals (clergat, consagrats, laics) al servei de les perifèries; comissions de diagnòstic per a avaluar i difondre bones pràctiques.
- d. Estructures sinodals estables: protocols clars sobre la col·laboració pastoral i sobre els recursos; delegats religiosos en les Conferències episcopals; representació plena de consagrats i laics en els organismes de presa de decisió.

III. Relacions entre agregacions eclesials (AFMENC) i Esglésies locals

- a. Identitat i escolta: definició terminològica de les AFMENC (agregacions de fidels, moviments, noves comunitats); escolta en profunditat dels moderadors i bisbes per acollir reptes i praxis.
- b. Principis rectors: comunió, co-essencialitat, sinodalitat i conversió relacional com a claus per a relacions autèntiques.
- c. Propostes per a la relació bisbes–AFMENC: canvi de mentalitat mutu; coneixement personal i visites periòdiques; inclusió sistemàtica en els plans pastorals diocesans; organismes de participació (consultes, consells pastorals, assemblees sinodals).
- d. Sinodalitat horitzontal: desenvolupament de xarxes entre AFMENC per a projectes conjunts, compartició de recursos i afavorir la complementarietat carismàtica.

- e. Formació específica: itineraris per a membres de l'AFMENC (lideratge, processos de presa de decisió, llibertat–comunió); formació en els seminaris sobre la vocació laical i les agregacions; formació dels bisbes sobre la potencialitat i les especificitats de l'AFMENC.